

Boros Erzsébet életútja, szakmai eredményei

Boros Erzsébet határon túli, koncertező népdalénekes, népdaléneklést, kézművességet oktató népművész, óvónő, közösségépítő. Tudását példaértékűen adja át lakóhelyén, Erdélyben, az anyaországban és a Kárpát-medencében, a Csutorás Nemzetközi Népzenei és Néptánc Táborok oktatójaként sok fiatalnak. Hagyományőrző, átadó tevékenysége példaértékű, kiemelkedő. A közösségében vivő, meghatározó, a magyarság értékeinek mentésében, feldolgozásában, élményszerű átadásában meghatározó.

1982 április 12-én született Szamosújváron.

Az általános iskolát és líceumot Szamosújváron végezte. 2009-ben sikeresen államvizsgázott, a nagykőrösi „Károli Gáspár” Református Egyetem, Tanítóképző Főiskoláján.

Óvodás kora óta énekel, mert egy olyan családban született, ahol az ének, a zene mindenkor jelen volt. Édesanyja, nagymamája voltak az első mesterei. Tőlük tanulta meg az első népdalokat, egyházi énekeket.

Az első népdalversenyen 1995-ben vett részt Szamosújváron, amellyel első sikerét élte meg, megnyerve az első díjat. Talán itt tudatosult benne az, hogy ezzel érdemes jobban foglalkozni, mert ezt szereti legjobban. Attól kezdve a szamosújvári Kaláka néptáncegyüttes tagja lett és egyben, a néptáncegyüttes énekese.

2001 és 2002-ben Szatmárnémetiben, a „Hajnal akar lenni” Kárpát-medencei Népdalversenyen első díját nyerte, 2002-ben az első díj mellé Arany Páva díjban is részesült.

2006-ban Dabason újra részt vett a Magyar Kórusok Zenekarok és Népzenei Együttesek által szervezett versenyen, ahol ugyancsak Arany Páva Nagydíjat kapott.

2007-ben napvilágot látott „Mostan kinyílt egy gyönyörű virág” címmel karácsonyi népi kántákat tartalmazó lemeze. Ezen a hanghordozón, a nyugati Sopron megyétől, a legkeletibb moldvai csángó vidékig, szerepelnek karácsonyi népi kánták. Köztük Észak–Mezőségen, több Beszterce–Naszód megyei településen, általa gyűjtött, úgynevezett egyházi népénekek keltek életre Boros Erzsébet erőteljes, szép hangján.

2011 márciusában a XX. Hajnal Akar Lenni népdaléneklési versenyen már nem, mint versenyző vett részt, hanem a zsűri tagja lehetett. Nagy öröm volt ez számára, hogy tíz év után a zsűri székében ülhetett, és azóta folyamatosan a zsűri tagja, a legrangosabb Kárpát-medencei népdalversenyen. Szatmárnémetiben.

2011 júniusában Mezőtúron a KÓTA 16. Országos Népzenei Gála Minősítésén, a legmagasabb minősítési fokozatot érdemelte ki, Arany Páva Nagydíjat kapott.

2011 augusztusától a Csutorás Nemzetközi Népzenei és Néptánc tábor népdal-oktatója. Itt volt alkalma Holecz Margittól rimóci népdalokat tanulni, Pál Pista bácsival együtt énekelni tereskei pásztor- és dudanótákat. Tehát az addigi bő paletta még szélesebbre bővült.

De nemcsak ők a mesterek Boros Erzsébet életében, akiktől gyűjtött és tanult. Örömdöngősfüzesen Híged Annától, Magyarlapádon Vak Maris nénitől, Vicében Szöllősi Ida, Szöllősi Anna, Kádár Juliánna, Bálint Anna stb.

A legnagyobb mestere azonban, a nagyapja volt **Lőrincz János**, aki 1916. augusztus 10-én született Szépkenyerűszentmártonban. Tanult tőle helyi népdalokat. A nagyapa mégsem az énekével kápráztatta el az őt látogató, tanulni vágyó fiatal gyűjtőket, hanem az egyedi férfi táncával. Ahogy meghallotta a muzsikát, máris valami új figura, új lépés kelt életre általa. 2006-ban megkapta a Népművészet Mestere címet, amit 90 évesen személyesen vett át Budapesten. Persze, hogy meghatározó élmény és példa volt mindez Erzsébet számára.

2014. novemberében, a „Mostan kinyílt egy gyönyörű virág” című karácsonyi népi kántákat tartalmazó lemezének bővített változata jelent meg „**Örvendezzünk...**” címmel.

2015. január 25-én mutatta be Búzásbocsárdon az „**Erdélyország közepében**” című erdélyi népdalokat tartalmazó lemezét, ami a kolozsvári **Harmadik zenekar** közreműködésével látott napvilágot. Birinyi József népzenekutató a következőket írta a CD ajánlójában: „*Boros Erzsikét az Isten jókedvében teremtette a Szamos partján virágzó mandulafa tövébe! Az énekhez adott neki tiszta, erős, csengő hangot, a szeretethez szívet, a kisugárzáshoz őszinte arcot, önmagához igaz hitet.*”

Jelenleg Csombordon él férjével és három gyermekükkel. Férje a helyi református gyülekezet lelkipásztora. Erzsébet is, mint református

lelkészfeleség, és mint csombordi óvónő felelősségének és kötelességének érzi, a rábízott jövő generáció, a magyar nemzet jövőjének építését. Teszi ezt legszebb népdalainkkal, megszólítva a fiatalokat és gyermekeket általuk, hogy soha ne adják fel a magyar kultúra kincseinek megőrzését.

A csombordi közösség nem nagy, de nagy tervekkel és akarattal rendelkezik. Van egy egyesületük a Csombordi „Pipacs” Néptánc Egyesület. Ennek Boros Erzsébet a vezetője, az elnöke. Jelenleg három csoportban folyik a néptánc-oktatás, körülbelül 45 gyerek tartozik a Pipacs Néptánccsoporthoz. Feltett céljuk feleleveníteni, és továbbadni a régiektől rájuk maradt örökséget, és azt minél több emberhez, közösséghez eljuttatni. A Nagyenyed környéki táncokat tanulják, Erzsébet, a népdalokat tanítja a fiataloknak.

Boros Erzsébet munkája – abban a környezetben, ahol él, felbecsülhetetlen, értékteremtő, értékmegőrző és pótolhatatlan. De nem különben a magyarországi munkájában is. Annál is inkább, mert nemcsak gyönyörű hangot és néptánc tudást kapott az élettől, hanem különleges kéz ügyességet is, amellyel Erdély különböző tájegységeinek kézimunkáit, és a festett bútorok készítését is megtanítja az általa vezetett csoportoknak. Boros Erzsébet sok gyerekekkel, fiatallal szeretettette meg a népzene, a hagyományokat, elsősorban a népdaléneklést. Tanítványai közül kikerültek Felszállott a páva, Hajnal akar lenni győztesek is. A népdal szeretete a családban (gyermekei is kiváló énekesek), a helyi közösségben és szerte a magyarság körében magával ragadó, közösségteremtő, generációkat összekötő. A Csutorás Táborkban általa tanított dalok ízzel zengnek a Kárpát-medencében és távolabb is.